

ἔστιν ἡ δικαστικὴ τῇ ἰατρικῇ, ὥσπερ γάρ ἐκείνη σώματα
ἰᾶται, οὗτος αὗτη ψυχάς.

- p. 478 d. καὶ ἰατρικὴ γίνεται πονηρίας ἡ δίκη.
7 ίδοὺ τὴν δικαστικὴν ἰατρικὴν ψυχῆς ἐκάλεσεν.

p. 478 e. δεύτερος δέ που.

- 8 τὸ δεύτερος δεῖ μὴ πρὸς τὸ ἄνω εἰδημένον εὔδαιμονέστερος
νοῆσαι, ἐπεὶ ἔσται καὶ ὁ διδοὺς δίκην εὔδαιμων, ἀλλὰ ἡττον·
μὴ οὖν πρὸς τὸ ἄνω ἀλλὰ δεύτερος τῇ τάξει· ἀντὶ τοῦ οὐ
τοιοῦτος, ἀλλὰ ἄθλιος μέν, ἡττον δὲ ἄθλιος τοῦ μὴ δόντος
δίκην.

p. 479 b. καὶ ἀρετὴ σώματος.

- 9 ίδοὺ τὴν ὑγίειαν σώματος ἀρετὴν καλεῖ καὶ οὐ ψυχῆς.

p. 479 c. ἄρα αἰσθάνη τὰ συμβαίνοντα.

- 10 ίδοὺ ἐντεῦθεν Άριστοτέλης ὠφελήθη καὶ εἶπεν, ὅτι συλλο-
γισμός ἔστι λόγος, ἐνῷ τεθέντων τινῶν τὸ ἔτερον ἐξ ἀνάγκης 15
συμβαίνει· ὅρα γάρ, πῶς εἶπεν ἄρα αἰσθάνη τὰ συμβαίνοντα,
ἀντὶ τοῦ παρηκολούθησας τῷ συμπεράσματι.

p. 479 c. εὶ σοὶ γε ἄλλως δοκεῖ.

- 11 τοῦτο δὲ Πᾶλος λέγει, ὅτι εὶ δοκεῖ σοι καὶ ἄλλως συλλο-
γίσασθαι, λέγε· λοιπὸν οὖν ὁ Σωκράτης ἀνακεφαλαιοῦται τὰ 20
λεχθέντα, ἵνα μείνῃ τὰ δόγματα ἐν τῇ μνήμῃ· ὅρα δέ, ὅτι
εἰς μαρτυρίαν οὐκ ἥλθον οἱ πολλοὶ ἀνθρώποι, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη
τῆς ἀποδείξεως εὗρε τὸ ἀληθές.

p. 479 e. οὐκοῦν ἀποδέδεικται.

- 12 κατὰ κράτος οὖν τὸ ἀληθὲς ἀνεφάνη καὶ ἐπροεχειρισάμεθα 25
ἐξ ἀρχῆς, ὥς Πᾶλε, ἀποδέδεικται· καὶ δῆλον, ὅτι εἴτε Άρχέ-

14 Aristot. an. pr. I 24 b 18 top. I 100 a 6

13 ἄρα **M** ἄρο' codd. Plat. 16 αἰσθάνη] αὶ in corr. **M**
18 ἄλλως **M** codd. Plat. **B T** om. cod. Plat. **F** 21 μείνῃ σ μὴ
εἶη **M**